

KÁPOLNÁS OLIVÉR

Hajrandzsú tálja^{*}

Az Ermitázs állandó kiállításának mongol részlegén található egy kisebb, ezüsből készült tálka, mellette két kis kancsó (1. kép). A feltüntetett magyarázat szerint ezek 13-14. századi darabok, a Mongol Birodalom vagy Arany Horda területéről származnak. A kis kancsókat Minuszinszk mellett találták, a tál származási helye ismeretlen.¹ Az Ermitázs mongol gyűjteményének még nem készült el a katalógusa, így csak ezek, a vitrinben található tájékoztatók adnak leírást a tárgyakról. A tálka alján található mandzsú felirat (2. kép) nincs megemlítve az információs táblán. A mandzsú írást csak 1599-ben alkották meg, így a tárgy adatokkal datálható történetét a mandzsú-korhoz kell kötni. Természetesen egy 17. századi felirattól még nem következik, hogy maga a tárgy ne lehetne régebbi, azonban ha megvizsgáljuk az Arany Horda területéről előkerült csészéket, tálkákat, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy többségüknek van valamiféle füle vagy legalább az egyik oldalon kiszélesedő karmája, amely által könnyen meg lehet fogni.² A szóban forgó tálkán ilyen jellegzetesség nincs, az oldalán körbefutó kettős gyűrűből álló díszítéshez hasonló nem akad az Arany Hordával kapcsolatos tárgyak között. A tál formai párhuzamainak felkutatása a művészettörténészekre hárul a jövőben, jelen tanulmány elsősorban a felirat értelmezésével foglalkozik, mely az alábbi:

gulu suwayan
dergi boo
dergi amba fujin
buda
sunja yan

^{*} A tanulmány megírását az OTKA K116568-as pályázata tette lehetővé.

¹ Az angol nyelvű magyarázat: „Vessels and Bowl, Silver, hammering. The Mongol Empire or Ulus of Jochi. 13th – 14th century.” A kis kancsókkal kapcsolatban: „Found at Borki, Minusinsk district, Yeniseysk province; 1898. Provenance: 1950, from the Russian Imperial Archeological Committee.” A csészével kapcsolatban csak ennyi szerepel: „Provenance: 1950.” Az orosz nyelvű magyarázatban a leltári számok is szerepelnek, a két kancsóé: Ски-593, 594, a tálé: Ски-621.

² Néhány példa: *The Treasures* 2000: 212–215.

A feliratot két részből áll, az első két sort az írásreform, azaz 1632 előtti stílusjegyeket mutat, vagyis nincsenek mellékjelek, és az íráskép megegyezik a korai mandzsu írott anyagokban találhatóakkal (3. kép).

Az első két sor:

gulu suwayan sárga [zászló]³
dergi boo császári család

A *gulu suwayan* a sárga zászlóra utal, mely hadszervezeti és közigazgatási egységet takart.⁴ A nyolc zászlós rendszert 1615-ben hozták létre,⁵ a sárga zászlók (*sárga és keretezett sárga – kubuhe suwayan*) irányítása mindig a császár kezében volt, a *fehérrel (gulu šanggiyan)* együtt. Ezt a három zászlót hív-

³ Pontosabban egyszínű/teljesen/homogén sárga zászló (angolszász szakirodalomban: plain yellow banner, a magyar szakirodalomban nincs még meghonosodott kifejezés). Kezdetben négy zászló volt (sárga, fehér, piros és kék), majd megduplázták a számukat. Az új zászlók alapszínei a régiéek voltak, de kaptak egy piros keretet, illetve fehérét a piros alapszínhez. Ennek következtében mindegyik színből kétféle zászló létezett: homogén és keretezett. Itt az előbbiről van szó.

⁴ A zászlók (*gūsa*) eredetéről egy 18. századi mandzsu történeti munka (*A mandzsu birodalom megalapításának stratégiája – Daicing gurun i fukjin doru neihe bodogon i bithe*) az alábbi módon nyilatkozik:

„Korábban, ha a mi népünk katonai vállalkozásba fogott, körvadászatra indult vagy versenyeket rendezett, akkor azon mindenki a nemzetsége, családja, fájaja, illetve a fajját irányító erőd kapcsán vett részt. Minden egyes ember egy kis nyílvezzőt (*sirdan*) jelentett, és nyílnak neveztek azt, aki tíz embert (kis nyílvezzőt) irányított. A fehér tehát évében [1601] rengeteg ember hódolt be, így végül háromszáz emberből szerveztek egy nyílat (*niru*), melynek a vezetőjét a nyíl urának neveztek el. A sárga nőstény-nyíl évben [1615] szakaszparancsnokokat állítottak fel, akik öt nyílat irányítottak. Zászlóparancsnokokat is kineveztek, akik öt szakaszt vezettek. Két parancsnokot is kineveztek, akik a jobb, illetve bal szárnyat irányították. Kezdetben négy zászló (*gūsa*) volt: fehér, sárga, vörös és kék. Később kiegészítették a színeket, így lett összesen nyolc zászló.”

erei onggolo musei gurun cooha tucire . abalame meljere de . teisu teisu mukūn falga tokso šancin be dahame yabume . nyalma tome emte sirdan tucibufi . juwan sirdan de . emu dalaha nyalma turulabume niru sembihe . šahūn ihan aniya . dahame jihe nyalma labdu ofi . ilan tanggū nyalma be emu niru obufo . terei dalaha nyalma be nirui ejen sembihe . niohon gūmahūn aniya . jalan i ejen sindafo . sunja niru be kadalabuha . geli gūšai ejen sindafo . sunja jalan ba kadalabuha . hashū ici ergi juwe meiren i ejen sindaha . dade suwayan . šanyan . fulgiyan . lamun sere duin gūsa ilibufi amaga terei boco de suwalyaganjame kubufi uheri jakūn gūsa obuha . (Fukjin 1786: 1 kötet, 27b).

⁵ Elliot 2001: 56–63.

ják a *három előkelő zászlónak (dergi ilan gūsa)*.⁶ Így a felirat első két sora 1615 és 1632 között keletkezhetett, feltehetően az uralkodói család környezetében. Az utolsó három sort az írásreform, azaz 1632 után vésték a tál aljára, az írásképe hasonló a 17. század végihez (4. kép).

Az utolsó három sor szövege:

<i>dergi amba fujin</i>	keleti főfeleség
<i>buda</i>	rizs(?)
<i>sunja yan</i>	öt uncia

Dergi amba fujin, azaz keleti főfeleség, a címe alapján név szerint is azonosítható a forrásokból. 1636-ban a mandzsú uralkodó, Hong Tajdzsi (Hong Taiji vagy Huang Taiji,⁷ ur. 1626–1643) át-, illetve újjászervezte a birodalmat, császári paranccsal szabta meg a hivatalos megnevezéseket. Az uralkodó figyelme a császári feleségek megnevezésére is kiterjedt. A *jegün eteged-ün nayiramdaqu yosotu ordon-u qatun*, azaz a *Keleti irányban lévő harmonikus, szokásokat követő palotában lakó feleség* megszólítását *jegün yeke qatunban* állapította meg a vörös patkány év (1636) nyarának első hónapjában.⁸ Ez a címe pedig a mandzsú *dergi amba fujin*, azaz a keleti főfeleség tükörfordítása. 1636 őszének első hónapjában egy nagyszabású szertartás keretében Hong Tajdzsi kitüntető oklevelekkel erősítette meg öt felesége címét.⁹ Hajrandzsú *dergi hūwalyasun doronggo booi hanciki amba fujin*, azaz a *Keleti harmonikus, szokásokat követő palotában lakó főfeleség* címét is így újította meg.¹⁰ A tálon található felirat harmadik sora tehát Hong Tajdzsi egyik

⁶ Rawski 1998:100, 167. Elliot 2001: 79.

⁷ A személynevek esetében a tudományos átírást az első előfordulásnál zárójelben adom meg.

⁸ MDEE 2004: 1. kötet, 59–62.

⁹ A szertartásról a régi mandzsú feljegyzésekben (舊滿洲檔) található leírás (CMCT 1969: 4949–4958). A legfőbb feleség oklevelét kiadta és a szertartást összefoglalta: Wang 1988. A többi oklevél szövege a régi mandzsú feljegyzések szerint hasonló volt.

¹⁰ A lappangó oklevél szövege megtalálható a régi mandzsú feljegyzésekben:

„Az ég elrendeléséből uralkodó, kegyelmes, jóságos, békét árasztó, fenséges császár parancsa. Az ég és a föld keletkezésétől fogva, ha egy császár uralkodik, akkor biztos, hogy vannak számára elrendelt feleségek is, hogy segítsék őt. A korábbi magasztos császárok hoztak egy törvényt, mely szerint ha trónszékre kerül egy uralkodó, akkor meghatározza a feleségei neveit. Most elfoglaltam a trónt, és követve a magasztos császárok törvényét kitüntető oklevelet adok neked és a keleti harmonikus, szokásokat betartó palotában lakó főfeleséggé emellek téged, számomra elrendelt mongol-horcsin Hajrandzsú! Legyél szerény és erényes, figyelmes és meggondolt, kegyelmes

főfeleségére, a mongol Hajrandzsura utal. Öt főfeleség volt, a legfőbb *a biro-dalom urának felesége* címet (*gurun i ezen fujin*) kapta,¹¹ mellette négy másik is volt, rang szerint csökkenő sorrendben: keleti főfeleség (*dergi amba fujin*);¹² nyugati főfeleség (*wargi amba fujin*);¹³ keleti mellékefeleség (*dergi ashan fujin*)¹⁴ és nyugati mellékefeleség (*wargi ashan fujin*).¹⁵ Ők a mukdeni (ma Shenyang) palota Hong Tajdzsi által épített részében laktak. A legfőbb az uralkodóval, a másik négy pedig vele közös udvaron, de külön házakban (lásd: 5. kép). A következő uralkodó már Pekingben élt, így ezeket a címeket később más már nem kapta meg. A következő sorban lévő *buda* a mandzsu nyelven rizst jelent, de lehet, hogy egy személynevet takar. A 17. században több *Buda* nevű emberrel is lehet találkozni a mandzsu feljegyzésekben,¹⁶ azonban egyiket sem lehet kapcsolatba hozni Hajrandzsúval, így nyitott kérdés, hogy

---

és szeretetteljes, a tiszteletadás formáiban teljes! Engedelmesen hallgass a császári főfeleség szavaira! A szándékaimmal ne ellenkezz!”

abkai hese i forgon be aliha . gosin oncu hūwaliyasun enduringge han i hese . abka na salhabuci ebsi emu forgon be aliha han bici . urunakū asaha de aisilakini seme salgabufi ucaraha fujin han wesihun amba soorin de tehe manggi . fujisai gebu jergi be toktoburenge julgei [4953] enduringge han sai toktobuha amba doro . te bi amba soorin de tefi . enduringge han sai toktobuha amba doro be alahūdame minde hesebufi ucaraha fujin monggoi korcin gurun i hairanju sinde temgetu se bume dergi hūwaliyasun doronggo booi hanciki amba fujin obuha .. si hanja bolgo . ginggun ujen . gosin hioošongga kundulere doroloro jurgan be akūmbu . gurun i ezen fujin i tacibure be dahame gingguleme yabu .. mini ujen gūnin be ume jurcere . (CMCT 1969: 4952–4953.)

¹¹ Források az eseményről: a régi mandzsu feljegyzésekben szerepel a legrészletesebben (CMCT 1969: 4949–4958), ebben szerepelnek a nevek is, melyeket a következőkben idézek. Ugyanennek a későbbi átdolgozásából a személynevek kimaradtak (TFSHD 1955–1963: 6. kötet, 1165–1171). Kortárs mongol forrásban sem találhatók meg a személynevek: MDEE 2004: 1. kötet, 59–62. A szóban forgó feleség neve a kortárs mandzsu forrásban: *monggoi korcin gurun i jere* (CMCT 1969: 4950–4951), azaz: mongol-horcsin Dzsere (Jere).

¹² A kortárs forrásban: *monggoi korcin gurun i hairanju* (CMCC 1969: 4953).

¹³ A kortárs forrásban: *monggoi arui amba tümen gurun i nam jung* (CMCT 1969: 4954).

¹⁴ A kortárs forrásban: *monggoi arui amba tümen gurun i badma zuu* (CMCT 1969: 4956). Namdzsung (Namjong) és Padmadzsu (Padmaju) egyes kutatók szerint korábban Ligdan kán (ur. 1604–1634) feleségei voltak (Jagchid 1986: 70), gyanúra ad okot azonban, hogy Ligdan feleségeinek más volt a neve, bár valóban Ligdan halála után Hong Tajdzsinál kerestek menedéket (Documents 1969: 228–229, AE 1999: 53–54).

¹⁵ A kortárs forrásban: *monggoi korcin gurun i bumbutai* (CMCT 1969: 4957).

¹⁶ TFSD 1955–1963: 7. kötet 11–12. a névmutatóban. Itt több *Buda*, *Budai*, *Budui*, *Butaci* stb. nevű embert lehet találni.

mire utal ez a *buda/rizs* szó. Elképzelhető, hogy valamilyen szertartáshoz volt szükség egy adag rizsre, és ezért vésték ezt a szót a tálra a mértékkel egyetemben. Mandzsú sámánszertartásokon valóban használtak rizst és különféle tálakat, illetve csészéket is, de a feltárt források szűkössége miatt nem érdemes ezzel kapcsolatban találgatásokba bocsátkozni. Az utolsó sorban lévő *sunja yan*, azaz öt uncia a tál súlyára, esetleg úrtartalmára utalhat, kb. 180 gramm. Az egyértelmű, hogy nem a készítésekor vésték rá, így nem lehet a gyártó jelölése. A mandzsú udvarban az elhunyt fontos személyek tárgyainak egy részét bekatalogizálták, ráírták a tárgyra, hogy ki volt a gazdája, és egy rövid leírást is mellékeltek, valószínűleg így kerülhetett a csészére az utolsó három sor.¹⁷ A tálka készítésének helye és ideje egyelőre nem állapítható meg. Annyi azonban biztos, hogy az értékes csészék és tálak családon belül öröklődtek, erre jó példa a mongol Secen kán, Soloj (1577–1655) öröksége. A mongol nyelven fennmaradt hagyatéki leltáron egy ezüst csésze (*mönggün ayay-a*) is található.¹⁸ A tál feltehetően ajándékként kerülhetett a mandzsú udvarba (feltéve, hogy valóban mongol fémműves munkája volt). A horcsin-mongol előkelők 1594-től rendszeresen küldtek újévi ajándékokat és jókívánságokat a mandzsú uralkodóknak, gyakran személyesen jelentek meg a császár színe előtt.¹⁹ A diplomáciai levelezés jellemzéshez hozzátartozott a különböző ajándékok küldése is. A levelekben általában tételesen fel vannak sorolva az ajándékok. Ezekből tudható, hogy selyem, arany- és ezüstitárgyakat, páncélokot, közelre pedig állatokat (elsősorban lovat) küldtek ajándékba, emellett alkalomhoz nem köthető ajándékok/adókról is vannak feljegyzések. Ezüst csészére több példa

¹⁷ Pekingben, a Tiltott városban több olyan tárgyat is lehet látni, melyek a császári család tagjaihoz köthetők vagy valamilyen módon különlegesek. Sokukon egy-egy cédula található mandzsú és kínai nyelven. Erre néhány példa: Kápolnás 2016: 203 (Shunzi császár íja), La Cité 2011: 191 (egy különleges kard a Qianlong korszakából). Az is előfordul, hogy magára a tárgyra vésnek: The Golden Parade 2017: 113.

¹⁸ Veit 1983: 408.

¹⁹ Mandzsú szemszögből a 18. századból: „Kék ló év [1594] első hónapjában a mongol megye vezetője békét kívánt. A horcsinok bejelje, Minggan (Minggan), és a halhák bejelje, Lósa (Loosa) keresték a jó kapcsolatot, így külön-külön követet küldtek. Ettől fogva a mongol megyék vezetőinek követei szakadatlanul jöttek és mentek.” *Niowanggiyan morin aniya niyengniyeri aniya biyade . monggo aiman i dalaha nyalma teni sain i afaha .. horcin i beile minggan . kalka i beile loosa sain i acaki seme . teisu teisu elcin takūraha manggi . tereci monggo i geren aiman i dalaha nyalmai elcin lakarakū amasi Julesi yabubuha .* (Fukjin 1786: 2. kötet, 25.) A téma legjobb feldolgozása: Qorca – Cang Ming 2001: 219 skk.

is akad.²⁰ A múlt megőrzésének egyik módja a különböző tárgyak raktározása. Ezek nagy része nem önmagában különleges, hanem korábbi tulajdonosai miatt. A bemutatott tál nem tartozik az ötvösművészet kiemelkedő remekei közé, anyaga sem volt különösebben értékes, így megőrzésének okát Hajrandzsú személyében kereshetjük. Ki is volt ő? Hajrandzsú a horcsin Dzajszang (Jayisang)²¹ lánya volt. 1634-ben vette feleségül Hong Tajdzsi, majd 1641-ben meghalt.²² A házasságkötésükről nem sok adat maradt fenn: 1634-ben, az éve végén testvére, Uksan²³ (Uqsan) kísérte a lányát az uralkodóhoz, nagy lakodalmat ültek.²⁴ 1641-ben a családi kapcsolatokat tovább erősítendő, Uksan fia, Biltagar (Biltayar) Hong Tajdzsi egyik lányát kapta feleségül.²⁵ Hajrandzsú édestestvére, Bumbutai, szintén Hong Tajdzsi felesége volt, ő adott életet Shunzhi (ur. 1644–1661) császárnak, és ő volt Kangxi (ur. 1662–1722) nagyanyja. Befolyása meglehetősen nagy volt, példaként álljon, hogy az ő utasítására nyomtatták ki 1669-ben a tibeti Kandzsúrt.²⁶ Hajrandzsú nagynénje, Dzsere (Jere) is Hong Tajdzsi felesége volt.²⁷ Amint látszik, Hajrandzsú családja beletartozott a mandzsú uralkodók legszűkebb környezetébe (egyszerűsített családfa: 6. kép), ez lehetett az oka annak, hogy ezt az ezüstcsészét megőrzésre méltónak tartották. A témával foglalkozó egyik kutató azt is megemlíti, hogy

²⁰ *Arban doloduγar* 1997: 284, 285, 312, 360.

²¹ Életéről kevés adat maradt az utókorra. Annyi bizonyos, hogy a 16. század második felében született előkelő családban, apai ágon Dzsingisz kán öccsége, Kaszarig tudta visszavezetni a családfáját. Feleségének utólag a bölcs nagyasszony (*mergen qatun*), míg anyjának az erényes nagyasszony (*buyantu qatun*) címet adták (Iledkel 2005: 1. kötet, 257, 280.)

²² Dai – Bo 1989: 101.

²³ Uksan kiváló kapcsolatot ápolt a mandzsú uralkodókkal. Kitéüntetett helyzetét mutatja, hogy 1626-ban részt vehetett nyolc mongol előkelővel együtt Nurhacsi temetésén (Fukjin 1786: 9. kötet, 21), majd 24 mongollal egyetemben név szerint is megemlíti azok között, akik jelen voltak a mandzsú birodalom átalakításának ceremóniáján 1636-ban (MDEE 2004:1. kötet, 6). Uksan kiváló kapcsolatot ápolt a korszak híres szerzetesével Nejjicsivel (mong. Neyici toyin, élet: 1559–1653, Prajñāsāgara 1739: 54–56). 1665-ben hunyt el (Iledkel 2005: 1. kötet, 287).

²⁴ Neiguoshiyuandang 2009: 326.

²⁵ MMQ 2012: 221.

²⁶ Om mani 2015: 18. Bumbutai a buddhista tanokkal még gyermekkorában ismerkedhetett meg. Testvérei ismerték Milarepa életrajzát, és otthon a *Mañjuśrīnāmasaṃgīti*, mongol nevén: *qutuγ-tu manjusiri-yin yeke nere üneger ügülekü* szokták olvasni, mely Mandzsúrrióról szól (Prajñāsāgara 1739: 55). Egyik testvérét valószínűleg ennek hatására Mandzsúrriék nevezték el.

²⁷ Iledkel 2005: 1. kötet 280. Jagchid: 1986: 69.

Hong Tajdzsi Hajrandzsut szerette leginkább a feleségei közül,²⁸ az sajnos nem derül ki, hogy mire alapozta ezen állítását. Hajrandzsú és családja a mongolok horcsin törzséhez tartoztak, egy mandzsú forrás úgy jellemzi őket, hogy ők időről időre feleségeket adtak a mandzsú uralkodóháznak,²⁹ emiatt is volt kitüntetett szerepük, főleg a mandzsú korszak elején. Amint látszik, Hong Tajdzsi öt főfelesége közül öt mongol volt, és ebből három egy családból származott. A mandzsú és a mongol elit több szálon kapcsolódott össze, elsősorban a mandzsú uralkodók kívánták a kapcsolatokat ilyen módon erősíteni. Mikor 1623-ban a horcsin Hongor (Qongyor) – aki Dzajszan nagybátyja volt – lányát vitte Hong Tajdzsihoz, akkor a mandzsú uralkodó egy rövid, de tartalmas beszédet intézett azokhoz a mongol férfiakhoz, akik mandzsú nővel kívántak egybekelni:

„Ti, akik családalapítás és utódokban való gazdagság végett elvettétek lányainkat, ne tartsatok tőlük! Ó szegénykéim! Messze földről, határozott céllal érkeztek ide, lányainknak nem csupán a megfelelő élet-színvonalat fogjátok biztosítani, hanem uraik is lettetek, jól mondom, ugye? A csahar- és a halha mongol előkelők a lányainkat magas rangú ismerőseikhez, kiválóságokhoz adják, és bizony hallottuk, hogy azok a nők férjeiknek szenvedést okoznak és bajt hoznak rájuk. A mi lányainkkal akkor se bánjatok durván, ha ilyen férjszomorítóak lennének! Ha valami baj van velük, akkor azt nekünk mondjátok. Ha olyasmi az ok, ami halálért kiált, akkor megöljük őt, ha nem, akkor csak elvász-tunk tőle és más nőt adunk helyette. Ha nem mondjátok el nekünk a problémáitokat a lányainkkal kapcsolatban, akkor az a ti hibátok. Amennyiben ti elmondjátok, de mi ezeket nem beszéljük meg velük, akkor az a mi hibánk. Fontos még, hogy ha lenne bármi, ami problémát okoz, akkor azt ne rejtsetek véka alá, mondjátok el mindent, amit csak gondoltok!”³⁰

²⁸ Jagchid 1986: 70. A tudomány nagy veszteségére nem írja, hogy mire alapozza ezt az állítását; az általam ismert mandzsú-kori forrásokban az érzelmek a lehető legritkább esetben mutatkoznak meg, amennyiben igen, akkor is elsősorban negatívak, mint például harag, bánat, gyász.

²⁹ Iledkel 2005: 1. kötet 256.

³⁰ *Ta ende uruy sadun bolju ür-e ündüsün bolsuyai kemen man-u ökid-i abuysan kümün . man-u ökid-ece buu emiyegdün . tan-i qola yajar-aca joriylaju irebei kökerüei kemen sedkijü . ökid-iyen soyurqayad aju töröküi-yi ilayuluyusan-aca busu . tan-u ökid-tür medel boluyusan buyu uu .. tan-u mongyol-un caqar . qalq-a noyad ökid-iyen sayin*

A forrásokból nehezen állapítható meg, hogy a Hong Tajdzsi által vállalt „garanciát” mennyire tartották be a valós életben. A házasságon belüli férj és feleség kapcsolatára nincs mód itt kitérni, ez fehér folt a mandzsu tudományok területén. Összefoglalva, az Ermitázsban őrzött mandzsu feliratú mongol tálra az első felirat 1615 és 1632 között kerülhetett, ekkor már a tárgy a mandzsu udvarban volt, feltehetően egy mongol előkelő ajándékként kerülhetett oda. 1634 és 1641 között Hong Tajdzsi feleségének, Hajrandzsunak, címzetes nevén a keleti főfeleségnek (*dergi amba fujin*) személyes tulajdonát képezte. A halála után, feltehetően a 17. század végén, egy leltár alkalmakor kerülhetett rá a tálra volt tulajdonosának neve.

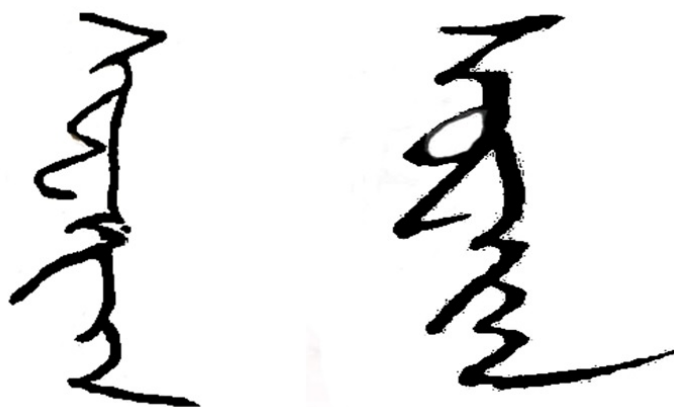
1. kép Előtérben a csésze, alján a mandzsu felirattal

nöküid-tur sayid-tur-ıyan ögcü . eres-yügen jobayaqu . ulus-i enelgekü-yi bida mön kü sonosıysan bolai . man-u ökid tere metü eres-yügen jobayaqu yasalyaqu bolbasu . ta demei qarkıslan qoor buu kürgegdün . mayu bolbasu man-dur ögülegdün . alaqu yabudal bolbasu alasıyai . alaqu yabudal busu bolbasu tegün-i qayacayulju . busu ökid-ıyen basa ögsügei . ökid-ün mayu-yi man-dur ülü ögülekü bolbasu ta mayu . ta ögüleged bida man-u ökid-ün mayu-yi ülü ögülekü bolbasu bida mayu . jici basa jobaqu enelkü yabudal bui bügesü buu darıydun . sedkıgsen üges-ıyen cöm ögülegdün. (MMQ 2012: 1. kötet, 19–20).

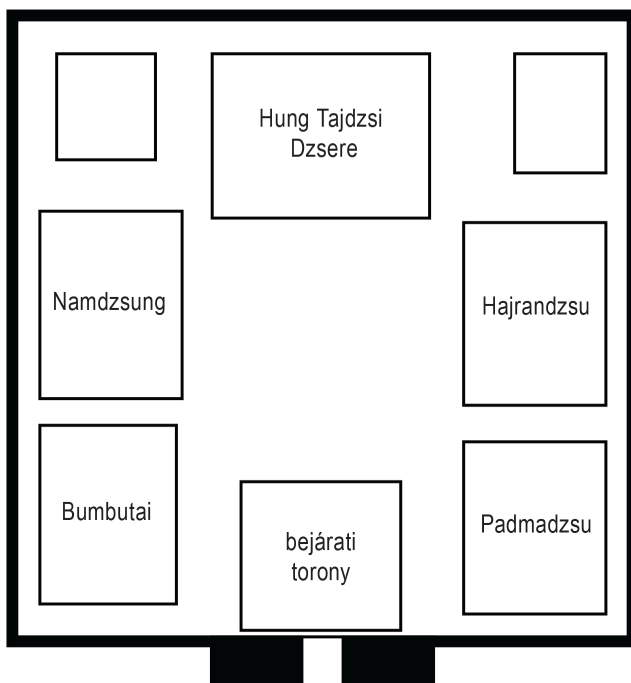
2. kép A tál felirata

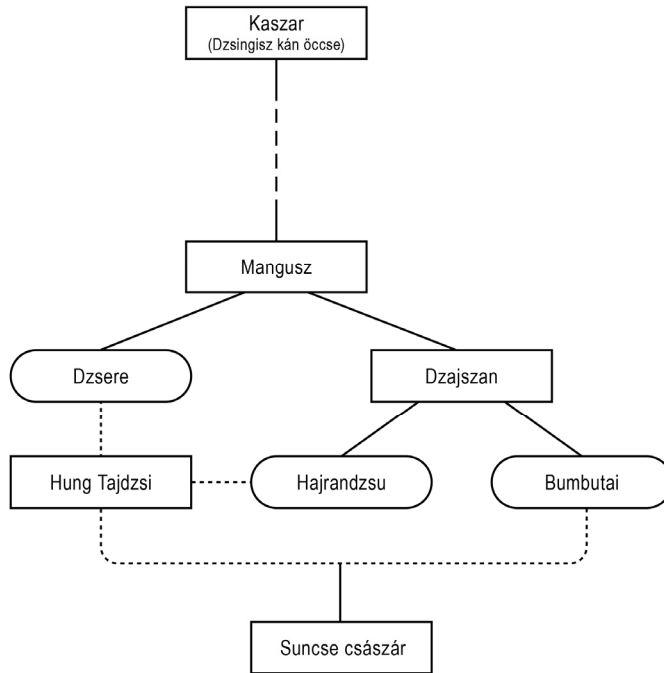
3. kép A suwayan szó baloldalt a tál aljáról,
jobboldalt egy 1632 előtti mandzsú dokumentumból
(New Light 1998: 190.).

4. kép A dergi amba szavak, baloldalt a csészén lévő formában, középen (Dayicing gurun 2005: 14/382.) és jobbra (Dayicing gurun 2005: 14/499.) 17. század végi dokumentumokban.

5. kép A mukdeni palota egy részletének az alaprajza, Hong Tajdzsi és feleségeinek szálláshelyével.

6. kép Egyszerűsített, szemléltető családja.

*A szaggatott vonal házasságot jelöl, míg a folytonos leszármazást.
A nőket a lekerekített-, míg a férfiakat a sarkos téglalapokban találjuk.*

Elsődleges források

- Arban doloduyar jayun-u emün-e qayas-tu qolboydaqu mongyol üsüg-ün bicig debter* [Tizenhetedik század első felével kapcsolatos mongol nyelvű iratok] 1997. Ed. Erdenijab-un Li Boowen. Öbör Mongyol-un bayacud keüked-ün keblel-ün qoriy-a. AE 1999 = Na Ta: *Altan erike* [Arany olvasófüzér]. Kiadja: Coyiji. Öbör Mongyol-un Arad-un Keblel-ün Qoriy-a.
- CMCT 1969 = Jiu Manzhou Dang 舊滿洲檔. Kiadja: Chen Jiexian et al. Taibei: Guoli Gugong Bouwuyuan.
- Dayicing gurun-u dotoyadu yamun-u mongyol bicig-ün ger-ün dangse* [A Mandzsú Birodalom belügyminisztériumának mongol nyelvű iktatókönyve] 2005. Eds. Jiyacidati Buyandelger et al. Dumdadu ulus-un teüke-yin nigedüger arkib, Öber Mongyol-un yeke suryayuli-yin mongyol sudulul-un degedü suryayuli.

- Documents 1969 = Documents sur *l'histoire des Mongols à l'époque des Ming*. Par Louis Hambis. Paris: Presses Universitaires de France.
- Fukjin 1786 = *Han i araha daicing gurun i fukjin doru neihe bodogon i bihe* [A Mandzsu Birodalom megalapításának stratégiája, melyet az uralkodó írt]. [s. l.], [s. n.].
- Iledkel 2005 = *Jarliy-iyar toytagaysan yadagatu mongyol qotong ayimay-un wang güng-üd-ün ilelkel šastir* [A császári parancsra meghatározott, külső mongol és hoton területek előkelőit bemutató mű] 2005. Ed. Mönggöndalai. Öbör Mongyol-un arad-un keblel-ün qoriy-a. 3 kötet.
- TFSD 1955–1963 = *Tongki fuka sindaha hergen i dangse (The secret chronicles of the Manchu dynasty, 1607–1637)*. Eds. Kand Nobuo et al. Tokyo: Tōyō Bunko.
- MDEE 2004 = *Mongyol dangsa ebkemel-ün emidkel* [Mongol iktatókönyvek]. Eds. Sing Yüng Pu et al. Öbör Mongyol-un arad-un keblel-ün qoriy-a.
- MMQ 2012 = *Dayicing Ulus-un Mongyol-un mayad qaoli* [A Mandzsu Birodalom Igaz történetének mongolokkal foglalkozó része]. Kiadja: Nasunöljei et al. [s. l.]: Öbör Mongyol-un Suryan Kümüjil-ün Keblel-ün Qoriy-a.
- Neiguoshiyuandang 2009. *Neiguoshiyuandang – The Early Manchu Archives of the Imperial Historiographical Office. The Eight Year of Tiancong, 1634*. Translated and annotated by Kusunoki Yoshimuchi et al. Tokyo: Tōyō Bunko.
- New Light on Manchu Historiography and Literature, The Discovery of Three Documents in Old Manchu Script* 1998. Eds. Tatiana A. Pang, Giovanni Stary. Wiesbaden: Harrasowitz.
- Prajñāsāgara 1739 = *Boyda Neyici toyin dalai mañjusryi-yin domoy-i todorqai-a geyigülügi cindamani erike* [A fenséges Nejicsi szerzetesnek, dalai Mandzsusrínek életét tisztán bemutató csindamáni olvasófűzér]. [s. l.], [s.n.]

Felhasznált másodlagos szakirodalom

- Dai Hong Yi – Bo Buyan 1989. „Qorcin ayimay bolon Nurqaci. Huwang Tayiji-yin qoyorondaki uruy sadun-u qaricaγ-a. [Horscinon és Nurhacsi, illetve Hong Tajdzsi közötti házassági kapcsolatok]” *Öbör Mongyol-un baysi-yin yeke suryaγuli[-yin] erdem sinjilgen-ü sedkül* 4: 89–103.
- Elliot, Mark C. 2001. *The Manchu Way. The Eight Banners and Ethnic identity in Late Imperial China*. Stanford University Press.
- Jagchid, Sechin 1986. „Mongolian-Manchu Inter-marriage in the Ch'ing Period.” *ZAS* 19: 68–88.
- La Cité 2011 = *La Cité interdite au Louvre. Empereurs de Chine et rois de France*. Ed. Jean-Paul Desroches. Paris: Somogy éditions d'Art.
- Om mani 2015 = An-mani-bami-hou. Yuan cang Zang Chuan Fojiao wenwu tezhān. 唵嘛呢叭咪吽-院藏藏傳佛教文物特展 – Om-maṇi-padme-hūm, Tibetan Buddhist Art in the National Palace Museum. Hu Jinshan 胡進杉 et al. (eds.). Taipei: Guoli gugong bowuyuan.
- Qorca – Cang Ming 2001. *Qorcin tobciyan*. Ündüsün-ü keblel-ün qoriy-a.

- Rawski, Evelyn S. 1998. *The Last Emperors. A Social History of Qing Imperial Institutions*. University of California Press.
- The Golden Parade 2017 = *The Golden Parade – Imperial Weaponry from the Palace Museum* (大閱風儀 – 故宮珍藏皇家武備精品). [s.l.], Aomen wenhua ju.
- The Treasures 2000. *Алтын урда хэзинэлэре = Сокровища Золотой орды = The treasures of the Golden Horde*. М. Б. Пиотровский et al. Санкт-Петербург: Славия
- Veit, Veronika 1983. „Das Testament des Secen Qan Šoloi.” In: Klaus Sagaster, Michael Weiers (eds.) *Documenta Barbarorum, Festschrift für Walther Heissig zum 70. Geburtstag*. Wiesbaden: Otto Harrassowitz. 405–411.
- Wang Peihuan 1988. „Hong Taiji’s Patent Given to his *zhuangfei* Concibune Bumbutai.” In: Martin Gimm, Giovanni Stary, Michael Weiers (eds.) *Beiträge zur Geschichte, Sprache und Kultur der Mandschuren und Sibe*. Wiesbaden: Harrassowitz, 145–155.